

Odznaka Krajoznawcza „Śladami Mennonitów w Polsce”

1. Postanowienia ogólne:

- a) Regionalny Oddział PTTK „Szlak Brdy” w Bydgoszczy ustanawia odznakę krajoznawczą „Śladami Mennonitów w Polsce” w stopniu brązowym, srebrnym i złotym.
- b) Odznakę można zdobywać po ukończeniu 8 roku życia.
- c) Czas zdobywania poszczególnych stopni odznaki jest nieograniczony.
- d) Podstawą weryfikacji jest kronika odznaki, którą należy prowadzić samodzielnie w dowolnej formie – za wyjątkiem formy elektronicznej.
- e) Dokumentację należy przesałać do R.O. PTTK „Szlak Brdy” na adres: ul. Sienkiewicza 1/1, 85-037 Bydgoszcz. Turyści spoza Bydgoszczy dołączają kopertę zwrotną ze znaczkiem pocztowym o odpowiednim nominale.
- f) Ostateczna interpretacja regulaminu należy do Zarządu Regionalnego Oddziału PTTK „Szlak Brdy” w Bydgoszczy. Wszelkich informacji udziela się pod numerem tel. 52-322-35-89.
- g) Niniejszy regulamin zatwierdzony został uchwałą nr 1a/VI/2012 Zarządu Regionalnego Oddziału PTTK „Szlak Brdy” w Bydgoszczy dnia 16.04.2012 i wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Zarząd Oddziału.

2. Zasady zdobywania odznaki:

2.1. Stopień brązowy: należy zwiedzić i udokumentować zwiedzenie następujących obiektów:

- a) 5 dowolnych cmentarzy z pochówkami mennonitów,
 - b) 5 dowolnych chałup mennonitów (lub zespołów chałup znajdujących się w jednej wsi),
 - c) 5 innych obiektów związanych z mennonitami (spichlerze, ekspozyty w muzeach lub skansenach, ślady działalności np. terpy, wały przeciwpowodziowe, rowy melioracyjne, kanały, stawy, nasadzenia, układ wsi, rozłogi pól itp).
- Wybrane obiekty nie mogą pochodzić z wykazu obiektów do stopni srebrnego i złotego.
 - Opis każdego obiektu powinien zawierać podstawowe dane, dokładną lokalizację oraz cechy wskazujące na to, iż obiekt jest związany z mennonitami.
 - Potwierdzeniem jest pieczętka z nazwą miejscowości lub zdjęcie osoby zdobywającej odznakę na tle tablicy drogowej z nazwą miejscowości lub pieczętka członka kadry PTTK.

2.2. Stopień srebrny: należy zwiedzić i udokumentować zwiedzenie następujących obiektów:

- a) 5 cmentarzy spośród wymienionych w wykazie,
 - b) 5 chałup spośród wymienionych w wykazie,
 - c) 5 świątyń spośród wymienionych w wykazie,
 - d) 5 innych obiektów spośród wymienionych w wykazie.
- Opis każdego obiektu powinien zawierać podstawowe dane (nazwa, miejscowość, data powstania).
 - Potwierdzeniem jest pieczętka z nazwą miejscowości lub zdjęcie osoby zdobywającej odznakę na tle tablicy drogowej z nazwą miejscowości lub pieczętka członka kadry PTTK.

2.3. Stopień złoty: należy zwiedzić i udokumentować zwiedzenie wszystkich 25 obiektów z wykazu.

- Opis każdego obiektu powinien zawierać podstawowe dane (nazwa, miejscowość, data powstania).
- Potwierdzeniem jest pieczętka z nazwą instytucji (muzeum, skansen) lub miejscowości lub pieczętka członka kadry PTTK. Honorowane będzie również zdjęcie osoby zdobywającej odznakę na tle obiektu.

Mennonici – chrześcijańskie wyznanie protestanckie, powstałe w roku 1539 w Holandii. Jeden z nurtów anabaptyzmu, wywodzący nazwę od swego założyciela – Menno Simmonsa. W wyniku prześladowań część wspólnoty mennonickiej opuściła Holandię w 1555 roku i szukała przyjaznego miejsca do osiedlenia się w całej Europie. W Polsce mennonici osiedlali się między innymi na Żuławach, w Dolinie Dolnej Wisły oraz w Kazaniu koło Warszawy, na terenach dotychczas niezamieszkanymi, dając początek tzw. kolonizacji ołędzkiej.

Ołędrzy – pierwotnie osadnicy z Fryzji i Niderlandów, najczęściej wyznania mennonickiego, którzy w XVI-XVII wieku zakładali wsie w Prusach Królewskich, wzdłuż Wisły i jej dopływów, na Kujawach, Mazowszu i w Wielkopolsce. W późniejszym okresie (aż do poł. XIX w.) mianem ołędzów określano osadników różnego wyznania i narodowości (gł. Polaków i Niemców, czasem Szkotów, Czechów i Węgrów), którzy korzystali z pewnych przywilejów wynikających z prawa stosowanego przez fryzyjskich i niderlandzkich kolonistów.